

കുരുമുളക്

Not for
digitising

കുരുമുളകിന്റെ ഇതിഹാസം

മന്ത്രിസത്തായ മങ്ങാട്ടുളകിന്റെ കഴിവിലെക്കുറിച്ചും ദേശസ്നേഹത്തെപ്പറ്റിയും സാമൂതിരിപ്പാടിന് സംശയമില്ല. എങ്കിലും മങ്ങാട്ടുളകിന്റെ ഒരു നടപടി നാടിന്റെ നന്മയെ വിപരീതമായി ബാധിച്ചേക്കാമോ എന്നു ഭയം. വാണിജ്യത്തിനായി കടലോരത്തു വന്നുത്ത പെള്ളക്കാർ, വളരെ നിർബുദ്ധിച്ചപ്പോൾ കുരുമുളക് തലകൾ മന്ത്രി അയയ്ക്കുക കൊടുത്തുവത്രേ! മനസ്സിൽ തോന്നിയ നീംസം സാമൂതിരിപ്പാടു് മറച്ചില്ല.

“കുരുമുളക് തലകൾ നിസ്സാര വസ്തുക്കളല്ല.”

“അടിയൻ അങ്ങനെ കരുതിയിട്ടല്ല. കരുതുകയുണ്ടില്ല.”

“എങ്കിലും ഈ നടപടി നന്നായോന്ന് നമുക്ക് സംശയം.”

“അവിടത്തെ ആശങ്ക അസ്ഥാനത്താണെന്നാണ് അടിയന്റെ വിശ്വാസം.”

“സായു അപരരുടെ നാട്ടിൽ കുരുമുളക് നട്ടു പളർത്തി അവിടം കൊണ്ടുതന്നെ ആവശ്യം നിറവേറ്റിയാൽ.”

“അങ്ങനെയുണ്ടാവില്ല” മങ്ങാട്ടുളകിന്റെ ചുണ്ടിൽ പുഞ്ചിരി തത്തിക്കളിച്ചു.

“എന്താ ഉറപ്പ്?”

“അടിയൻ വള്ളിത്തല മാത്രമേ നൽകിയുള്ളൂ. കേരളത്തിലെ തിരുവാതിര ഞാറുവേല കൊടുത്തില്ല.”

ആത്മവിശ്വാസം ആ വാക്കുകളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. സാമൂതിരിപ്പാടിന്റെ മുഖം പ്രസന്നമായി. വിനയാന്വിതനായി മുന്നിൽ നിന്നിരുന്ന മന്ത്രിസത്തയെ സാക്ഷ്യം നോക്കി.

“മിടുക്കൻ! മിടുക്കൻ! നാം അതു് ഓർമ്മിച്ചില്ലാ രണ്ടും ഒന്നിച്ചു് അ വർക്കു് കൊടുക്കാനും പറുകില്ലാ.”

“അടിയൻ! പിന്നെ ആശങ്കക്കു് എന്തേ സംഗതി?”

ചിരിയിൽ രണ്ടുപേരും പങ്കു ചേർന്നു. അതോടെ ആ പ്രശ്നം അവരുടെ തീർന്നു.

കടൽ താണ്ടി പെള്ളക്കാർ കോഴിക്കോട്ടു് എത്തിയ കാലത്തു് നടന്നതായി പറയപ്പെടുന്ന ഈ സംഭവം കുരുമുളകിന്റെ കഥയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഓർമ്മയിൽ ഓടി വരുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.

കുരുമുളകിന്റെ അത്തുത ചരിത്രത്തിലേക്കു് എത്തിനോക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിൽ ഉരുവിച്ച ഈ വിലയേറിയ സസ്യത്തിനു സിദ്ധിച്ച അസാമാന്യമായ മാനുതയാണ് നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നത്. ലോക ചരിത്രത്തിൽ ഇത്രയധികം പ്രാമാണ്യം ആർജ്ജിച്ച ഒറ്റ വിഭവം മറ്റൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് അനേകന്മാരാണ്ടു കൾക്കു് ശേഷം പ്രാധാന്യം നേടിയ പെട്രോളിയം മാത്രമാണ്.

കുരുമുളകും പെപ്പറും

കുരുമുളകിന്റെ ജന്മനാട് കേരളമാണെന്നാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്. അതിന്റെ സഹോദരി എന്നു പറയാവുന്ന തിപ്പലിയുടെ സംസ്കൃത നാമമായ “പിപ്പലി” യാണത്രേ “പെപ്പർ” എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിന്റെ മൂലം. പിപ്പലി പരിണമിച്ചു “പെപ്പറി” എന്ന ഗ്രീക്കു പദമായെന്നും ആ വാക്ക് ലാറ്റിനിലായപ്പോൾ “പൈപ്പർ” ആയെന്നും പ്രസ്തുത വാക്കിൽ നിന്നാണ് പെപ്പർ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് നാമം രൂപം പ്രാപിച്ചതെന്നുമാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പക്ഷം. സഹ്യാദ്രി സാനുക്കളിലെ വനാന്തർഭാഗങ്ങളിൽ ഇന്നും കാട്ടു ചെടിയായി കുരുമുളക് വളരുന്നുണ്ട്. ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, കുരുമുളക് തനി കേരളീയനാണെന്നാണ് ലോകം കേരത്തിന് പോലും ഇതു പോലെയുള്ള അവകാശം കേരളത്തിൽ അംഗീകരിച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ല. കേരളത്തിൽ കടന്നു കയറി കുടിയറപ്പിച്ചു വളർന്നു വിരാജിക്കുന്ന കേരംകണ്ടാൽ വിദേശീയനാണെന്ന് ആരും സംശയിക്കുകയില്ല എന്നുമാത്രം!

വിദേശയാത്ര

നാഗരികതയും നവീന ജീവിതരീതികളും കരുപ്പിടിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ അന്യജനവിഭാഗങ്ങൾ കേരളത്തിലെ പല വിഭവങ്ങളും ആഡംബരത്തിനും ദൈനംദിനാവശ്യങ്ങൾക്കും ആശ്രയിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഭാരതീയ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തോടൊപ്പം പാശ്ചാത്യവേദശാസ്ത്രം കുരുമുളകും സ്വാധീനം നേടി. ഇത് ചരിത്രത്തിൽ ഏതു കാലഘട്ടത്തിൽ സംഭവിച്ചു എന്ന് സംശയരഹിതമായി സ്ഥിരീകരിക്കു

വാൻ സാധിക്കാതെയാണിരിക്കുന്നത്. വിഭവകൈമാറ്റ കച്ചവടങ്ങളുടെ രീതിയിൽ ആരംഭിച്ച വ്യാപാര പ്രക്രിയകളുടെ പിന്മുറകളിൽ, പ്രാചീന ജനവിഭാഗങ്ങൾ പ്രിയപ്പെട്ട വിഭവമായി കേരളത്തിൽനിന്ന് കാഷ്ടിച്ചിരുന്നത് കുരുമുളകായിരുന്നു.

പുരാതന സംസ്കാര കേന്ദ്രങ്ങളിൽ

ഇന്നേക്ക് 6500 സംവത്സരങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ളതെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്ന മെസോപൊട്ടേമിയ സംസ്കാരത്തിൽ ലാഗാഷ്, ലാർസാ, ഉർ തുടങ്ങിയ ജനപദങ്ങളിലും, 5000 വർഷ

കുരുമുളക് തൈലം മെയിൽ പുരട്ടുന്നത് ഈജിപ്റ്റിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു.

ങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് രൂപം പ്രാപിച്ച അസീറിയൻ ജനങ്ങളുടെ അഷൂർ തുടങ്ങിയ സങ്കേതങ്ങളിലുമെല്ലാം സുഗന്ധവിളകൾക്ക് സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. ബാബിലോണിയക്കാരും അസീറിയക്കാരും പ്രകൃതി ശാസ്ത്രപ്രിയന്മാരായിരുന്നു. സസ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ കൂട്ടത്തിലെ മന്ത്രവാദികളും വൈദ്യന്മാരും തയ്യാറാക്കി

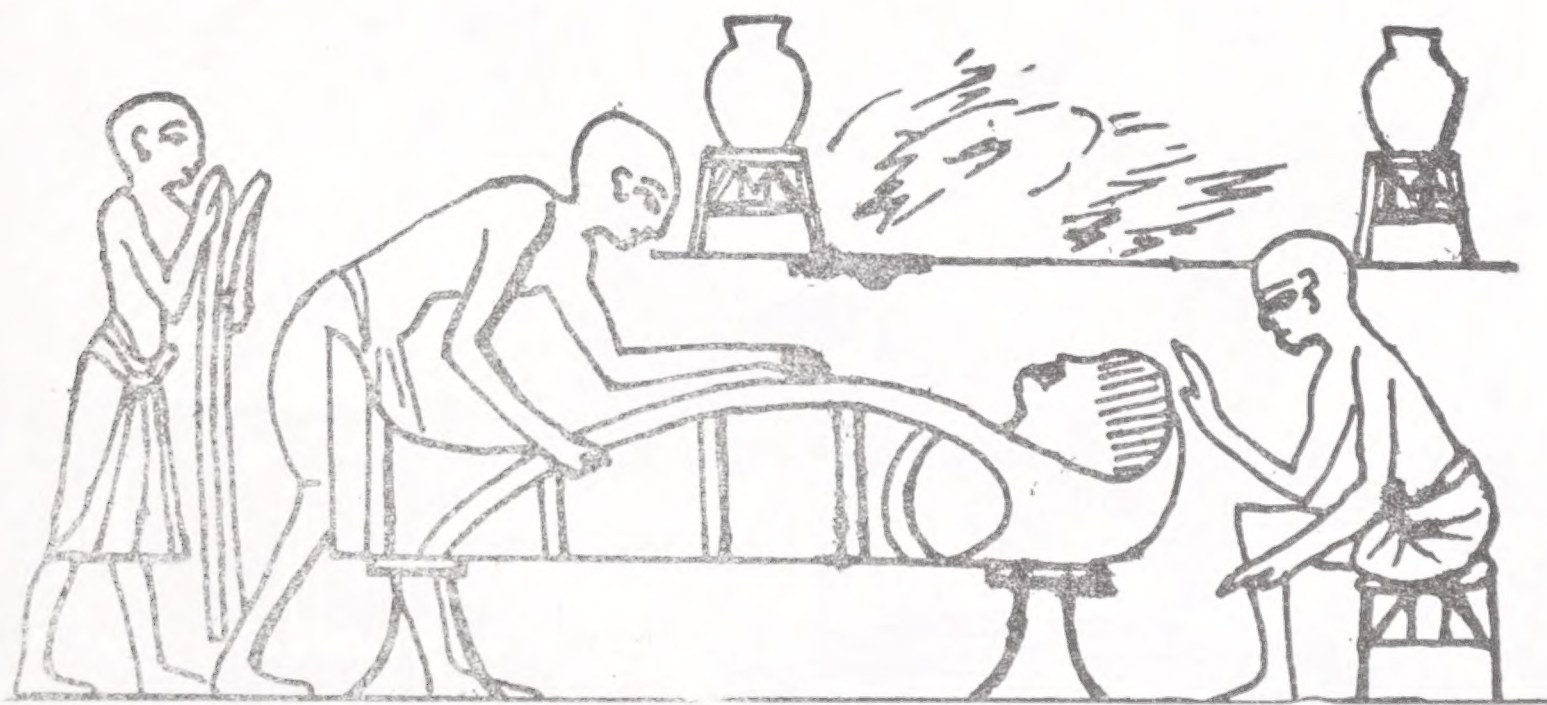
യിരുന്ന ദീർഘമായ പട്ടികകൾ ഇതിനു തെളിവാണ്. ഈജിപ്തിലെ പ്രാചീന ആരാധനാലയങ്ങളിൽ ആവശ്യത്തിന് ഇവ പലതും വേണ്ടിവന്നിരുന്നു. പീരമിഡുകളിൽ മമ്മികളെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ശവമഞ്ചങ്ങളിൽ കേരളത്തിൽനിന്ന് സമ്പാദിച്ച വസ്തുക്കൾ പലതും കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ട് 4500 വഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധിപതിയായിരുന്ന സംഘ്ഘീറോ ചെങ്കടലിലൂടെ ഏഡൻമുനമ്പ് വരെ കപ്പലുകൾ അയച്ച് സുഗന്ധ വിഭവങ്ങൾ ശേഖരിച്ചിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. എങ്ങനെയായാലും 3500 കൊല്ലം മുമ്പ് ഇന്ത്യയിലെ വിഭവങ്ങൾ കപ്പൽവഴി ഈജിപ്തിലും ലഭ്യമായിരുന്നതായി അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. ബി. സി. ആയിരമാണ്ടോടടുപ്പിച്ച് ഇസ്രായേലിലെ സോളമൻരാജാവ്, ഫിനീഷ്യൻ രാജാവായ ഹീരാമുമായി വാണിജ്യക്കരാറിൽ ഏല്പിട്ടിരുന്നത് ഏഷ്യയിലെ ഉല്പന്നങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനായിരുന്നത്രെ.

തീബ്സ്, മെംഫിസ് തുടങ്ങിയ പഴയ പട്ടണങ്ങളും, പിൽക്കാലത്ത്

ഫറോവ് രാജാവിന് കാഴ്ചവസ്തുക്കൾ, പഴങ്ങൾ, പുഷ്പങ്ങൾ - കൂടെ കുരുമുളകും.

അലക്സാന്ദ്രിയ തുടങ്ങിയ നഗരങ്ങളും, കേരളീയ വിഭവങ്ങളുടെ മുഖ്യ വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങളായി. ഫിനീഷ്യൻ വ്യാപാരികളും അവരേപ്പോലെ ധീരസാഹസികരായ മറ്റ് ജനങ്ങളും ആദ്യകാലത്ത് ഇന്ത്യയിൽനിന്നുള്ള വ്യാപാരോല്പന്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു.

ഈജിപ്ഷ്യൻ പീരമിഡുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കപ്പെടുന്ന മമ്മികൾക്ക് കുരുമുളകിന്റെ ഗന്ധമുണ്ട്

അറബികളുടെ സ്വാധീനം.

ഇജിപ്തുകാരെ തുടർന്നാണ് അറബികൾ അറബെത്തിയതും പ്രതാപികളായതും. പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലേക്കുള്ള ദീർഘയാത്രക്ക് വൈമുഖ്യമില്ലാതിരുന്ന അവർ, കേരളത്തിലെ

പ്രകൃതി വിഭവങ്ങൾ വേണ്ടുവോളം പശ്ചിമേഷ്യൻ നാടുകളിലെ സങ്കേതങ്ങളിൽ സംഭരിച്ച് അവിടെ നിന്ന് യൂറോപ്പിലേക്കും മറ്റും കയറ്റി അയച്ചു. പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടൽ തീരങ്ങളെ അശ്രയിച്ച് അറബിക്കച്ചവടക്കാർ ഇറാനും, ബലൂചിസ്ഥാനും

കുരുമുളക്—സംസ്കാരച്ചങ്ങുകളിലെ പ്രധാന ഘടകം.

താണി സിന്ധു നദീമുഖവും കടന്ന്
 തെക്കോട്ട് സഞ്ചരിച്ച് മലബാറിൽ
 എത്തുകയായിരുന്നു, പതിവ്. അ
 വിടെ നിന്നാണ് തെക്കെ ഇൻഡ്യ,
 സിലോൺ എന്നിവിടങ്ങളിലൂടെ വി
 ദൂര പരസ്യ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക്
 അവർ പോയത്. ഇവരാരും വി
 നോദ സഞ്ചാരത്തിന് ഒരുങ്ങി പുറ
 പ്പെട്ടവരായിരുന്നില്ല. അറിവിൽ
 പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വിശാല സമുദ്രങ്ങളും
 അജ്ഞാതങ്ങളായ ഭൂപ്രദേശങ്ങളുമാ
 ണ് അവരുടെ മുമ്പിൽ പരന്നു കിട
 ന്നിരുന്നത്. തികച്ചും പ്രാകൃതമായ
 യാനപാത്രങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച് വഴി
 കാട്ടുവാനുള്ള ഉപകരണങ്ങളൊന്നുമി
 ല്ലാതെ ആകാശത്തിലെ അക്ഷയ

ളെന്ന് കണക്കാക്കിയിരുന്ന വിഭവ
 ങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് വിപണനം ചെയ്ത്
 വേണ്ടുപോളും സമ്പത്തു് സമ്പാദിക്ക
 ണമെന്ന അതിമോഹം മാത്രമായിര
 ന്ന. ഈ വിഭവങ്ങളിൽ മുഖ്യം, കേര
 ളത്തിലെ കരുമുളകുമായിരുന്നു. ധീര
 സാഹസികരായ അറബികളായിര
 ന്ന അന്നത്തെ കച്ചവടത്തിന്റെ കരുത
 കക്കാർ. കരുമുളകിനെക്കുറിച്ചുള്ള
 കാര്യങ്ങൾ അത്യന്തം കരുതലോടെ
 സൂക്ഷിച്ചു. വ്യാപാര രഹസ്യമായി
 അന്നു നിലനിന്നു.

മൺസൂൺ വാണിജ്യ
 വാതങ്ങൾ

പ്രാചീന ഗ്രീക്കു ഭൂമിശാസ്ത്രകാര
 നായ സ്ത്രോബോക്കും പ്രകൃതി ച

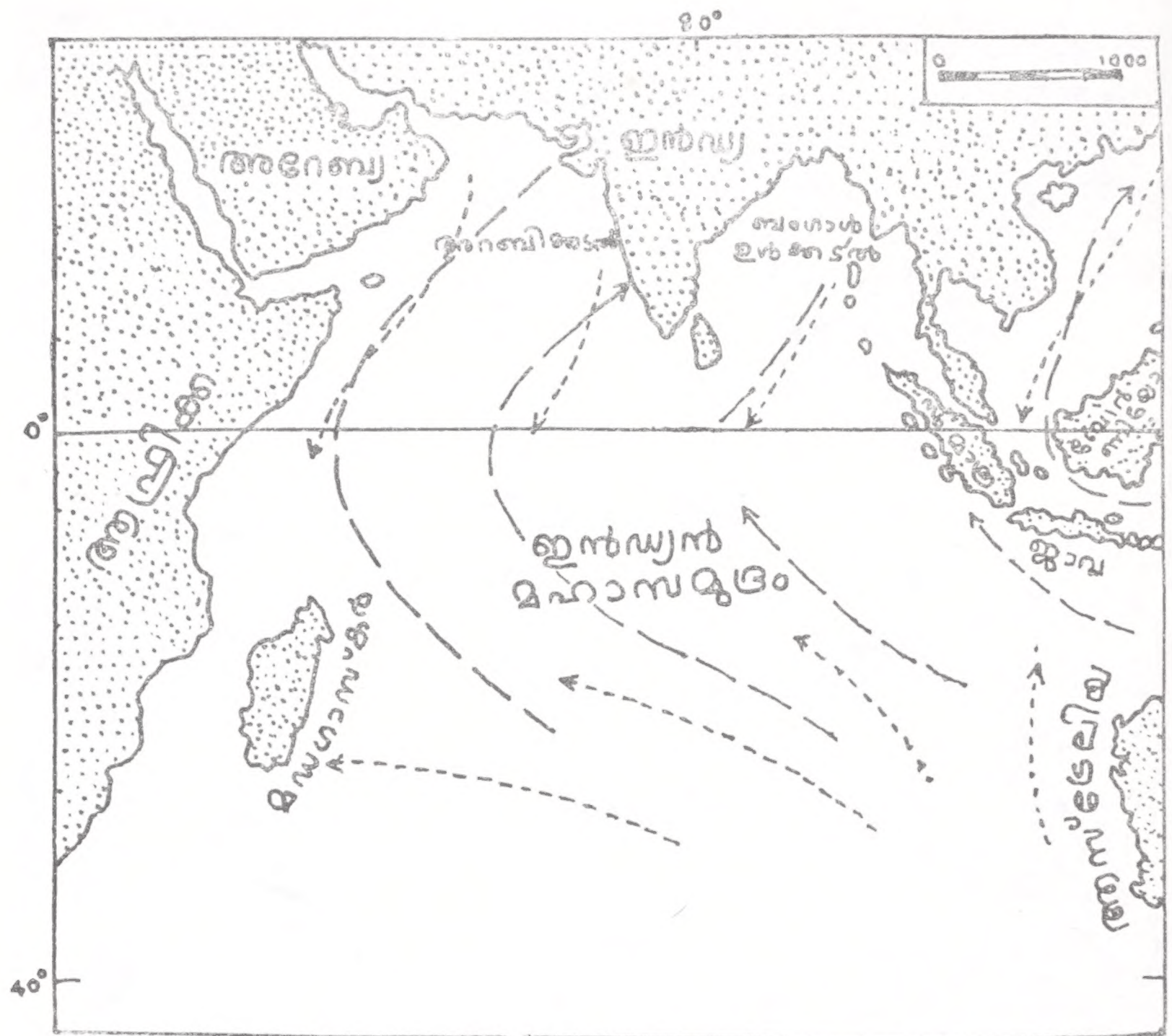

ജ്ഞാനിയായ സോളമൻ ഷീബാരാജ്ഞിയുടെ കാലഃ കരുമുളകു്, സിംഹങ്ങൾ.....
 ജ്യോതിസുകളെ മാത്രം അവലംബി
 ച്ച് അവർ സഞ്ചാരത്തിന് സന്നദ്ധ
 രായി. അവർക്ക് പ്രേരണയും പ്ര
 ചോദനവും അരുളിയതു് അമൂല്യങ്ങ

രിത്രകാരനായ റ്റീനിക്കും ഭാരത
 ണ്ണെപ്പാറി പല വസ്തുതകളും അറി
 യാമായിരുന്നെങ്കിലും, കരുമുളകിനെ
 കുറിച്ച് വ്യക്തമായ വിവരമുണ്ടായി

രുന്നില്ല. റോമാസൈന്യാധിപനായിരുന്ന ജൂലിയസ് സീസാർ നോർത്ത് ഏത്യാപ്യൻ അതിർത്തിയോളം സഞ്ചരിച്ച സ്ട്രാബോ, അക്കാലത്ത് മലബാറുമായി ഇടതുവശത്തു വ്യാപാരത്തിലേപ്പെട്ടിരുന്നവയെന്നു കരു

ക്കാലമത്രയും അറബികൾ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിരുന്ന രഹസ്യമായിരുന്നു അത്. മലബാർ തീരവുമായുള്ള വാണിജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭവമായിട്ടാണ് ഈ കണ്ടുപിടിത്തം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. അ

വിദേശികളെ കേരളത്തോടുചിട്ട മൺസൂൺ കാറ്റുകൾ.

തപ്പെട്ട 120 കപ്പലുകൾ ചെങ്കടലിൽ കാണുകയുണ്ടായെന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവ കരുമുളക് കച്ചവടത്തിനു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നവയാണെന്നുവേണം അനുമാനിക്കാൻ.

പിന്നീടുടെ കാലത്താണ് മൺസൂൺകാറ്റുകളുടെ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യർ മനസ്സിലാക്കിയത്. ഇ

റേബ്യയിൽനിന്നും പായ്ക്കപ്പലിൽ മൺസൂൺകാറ്റിന്റെ ഗതിക്കനുസരിച്ചൊഴുകി മലബാർ തീരത്തു എത്തുമെന്നും വ്യാപാര കൈമാറ്റങ്ങൾക്ക് ശേഷം വടക്കുകിഴക്കൻ മൺസൂൺ കാറ്റുകൾ ആരംഭിക്കുന്നതോടുകൂടി തിരിച്ച് അറേബ്യയിൽ മടങ്ങി എത്താമെന്നും തെളിയിച്ചതു ഫിപ്പോളിറസ് എന്ന ഗ്രീക്കു വ്യാപാരി ആണ്.

സസ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാവായി അറിയപ്പെടുന്ന തീയോഫ്രാസ്തസും ഗ്രീക്കുകാർക്കും റോമാക്കാർക്കും കരുമുളകിനോടുള്ള അഭിനിവേശം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് വിസ്മയിപ്പിക്കും. ഇതെല്ലാം പ്രാചീന പാശ്ചാത്യരുടെ ജീവിതത്തിൽ കരുമുളക് നേടിയ സ്ഥാനത്തിന്റെ തെളിവുകളാണ്. പ്ലിനി തന്നെ കറുത്ത കരുമുളകിന്റെയും വെളുത്ത കരുമുളകിന്റെയും വിവരങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് (ക്രി. ശ. 23-79) ഒരു റാത്തൽ വെളുത്ത കരുമുളകിന് ഏഴുദിനവും കറുത്തതിന് നാലുദിനവും വിലയായിരുന്നു.

റോമും ഇൻഡ്യയുമായുള്ള വ്യാപാരം ആദ്യത്തെ മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വളരെ പ്രാബല്യം നേടി. ചെങ്കടലിലൂടെയും കര മാർഗ്ഗത്തെയും വ്യാപാരവിഭവങ്ങൾ കോപ്റ്റസ്, മെ. ഫിസ്, അലക്സാണ്ട്രിയ എന്നീ സങ്കേതങ്ങളിലും അവിടങ്ങളിൽനിന്ന് ഗ്രീസിലേക്കും ജെനോവായിലേക്കും ആണ് വ്യാപിച്ചത്.

സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ ചൈനയിൽ

സുഗന്ധ വിഭവങ്ങൾക്കു പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ മാത്രമേ പ്രിയം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന് കരുതരുത്. പൗരസ്ത്യ നാടുകളിൽ ചൈനയും മംഗോളിയയും കരുമുളക് തുടങ്ങിയ വിഭവങ്ങൾക്ക് നല്ല വിപണികളായിരുന്നു. മാർക്കോപോളോയുടെ യാത്രാവിവരണങ്ങളിൽ കാണുന്ന കുറിപ്പുകൾ, ഇത് കച്ചവടത്തിന്റെ വ്യാപ്തി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ലോകചരിത്രത്തിൽ മുഖ്യമായ സ്ഥാനം നേടിയ കബ്ബാന്റെ കാലത്ത്, കരുമുളക് കച്ചവടം പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലേ

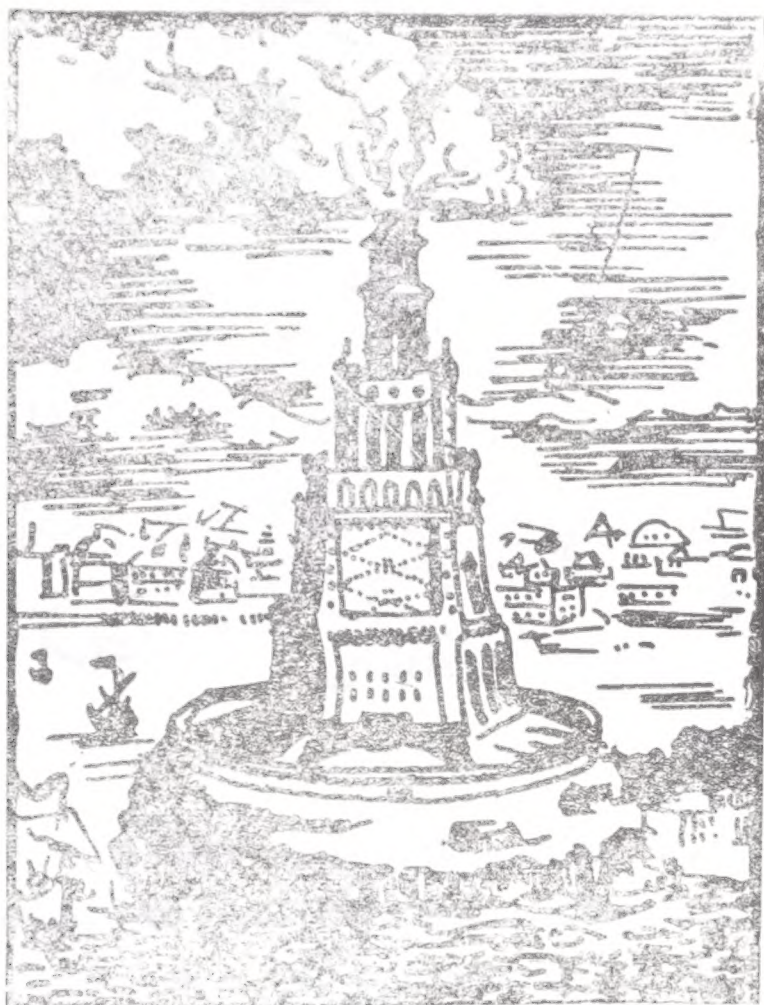
തിനേക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് വിപുലമായിരുന്നു. മംഗോളിയയിലും ചൈനയിലും അക്കാലത്ത് പ്രാദേശികമായിരുന്ന ഹാംഗ്-ചൗ പട്ടണത്തിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു ദേശ

കരുമുളക് മന്ത്രവാദത്തിനും

ലക്ഷത്തി അറുനൂറു കുടുംബങ്ങളുടെ ആവശ്യാർത്ഥം വാങ്ങിയിരുന്ന കരുമുളകിന്റെ തോതിനെപ്പറ്റി, ചുങ്കം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നൽകിയ കണക്കാണ്, മാർക്കോപോളോ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ പട്ടണത്തിൽ മാത്രം ഓരോന്നിലും ശരാശരി 243 റാത്തൽ തൂക്കം വരുന്ന, നാല്പത്തിമൂന്ന് ചുവടു കരുമുളക് (അതായത് 10,350 റാത്തൽ) ദിവസംപ്രതി വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. സൈടൂൺ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ദിവസംപ്രതി അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ വിറ്റഴിഞ്ഞിരുന്നതിന്റെ നൂറിരട്ടി കരുമുളകാണ് കച്ചവടം ചെയ്തിരുന്നത്. കരുമുളക് വ്യാപാരത്തിലൂടെ ചുങ്കമിനത്തിൽ മഹാനായ കുബ്ളഖാൻ വമ്പിച്ച ആദായം കിട്ടിയിരുന്നു എന്ന് സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ചൈനാ പ്രദേശത്തേക്ക് കരുമുളക് കടൽ മാർഗ്ഗം എത്തിക്കുവാൻ ഓരോന്നിലും

നൂറു മുതൽ അഞ്ഞൂറുവരെ നാവികന്മാർ വേണ്ടിവന്നിരുന്ന വലിപ്പത്തോടുകൂടിയ കപ്പലുകളാണ് ഉപയോഗിച്ചുവന്നത്. അയ്യായിരം മുതൽ ആറായിരം വരെ കുരുമുളക് കടകൾ അവയിൽ സംഭരിക്കാമായിരുന്നത്രേ!

കുരുമുളക് കച്ചവടംകൊണ്ട് പടുത്തുയർത്തിയ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ പ്രകാശഗോപുരം.

പുതിയ മേച്ചിൽപ്പറങ്ങൾ തേടി

കുരുമുളകും മറ്റു സുഗന്ധവസ്തുക്കളും ലോഭമില്ലാതെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്ന കേരളത്തിനും പൗരസ്ത്യ ദ്വീപസമൂഹങ്ങൾക്കും പടിഞ്ഞാറും കിഴക്കുമുള്ള വിപുലമായ ഭേദങ്ങളിലെല്ലാം കുരുമുളകിന് കടുത്ത പ്രിയം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ മുമ്പറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ആദ്യമാദ്യം കേരളം കേന്ദ്രാക്ഷി നിലവിൽ വന്ന വാണിജ്യം ആവശ്യത്തിന്റെ വലുതുകൊണ്ട് വിദൂര പൂർവ്വദ്വീപസമൂഹങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. അറബികളും പാശ്ചാത്യരും ഒരുപോലെ

പുതിയ മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾ തേടിയതാണ് ഇതിന് കാരണം. ഇൻഡോനേഷ്യൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളാണ്, കേരളത്തോടു് ഈ വ്യാപാരത്തിൽ മത്സരിക്കാൻ ശക്തി നേടിയത്.

ഘോള ഡോക്ടർ : മൂക്കിൽ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന കൊക്കിൽ നിറയെ സുഗന്ധവസ്തുക്കളാണ്.

കുറുത്ത പൊന്നു്

കുരുമുളകിന് പണ്ട് യൂറോപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രതാപത്തിന്റെ നിദർശനയായി പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ എണ്ണമറ്റ വസ്തുതകളുണ്ട്. ഗോമുക്കളുടെ ഭരണാധിപതിയായിരുന്ന അലാരിക് റോമാനഗരം കൈവശപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ മോചനദ്രവ്യമായി ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ ഒരിനം മുവായിരം

റാത്തൽ കുരുമുളകായിരുന്നു. ഇത് അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭകാലത്താണ്. ഏ. ഡി. 1101-ൽ ജനീവുകാരെ സിസേറിയ കീഴടക്കിയ അവസരത്തിൽ ജേതാക്കളുടെ സൈന്യത്തിലെ ഓരോ പട്ടാളക്കാരനും രണ്ടു റാത്തൽ കുരുമുളക് പാരിതോഷികമായി സിദ്ധിച്ചത്രേ. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സ്ഥിതിയും വിഭിന്നമായിരുന്നില്ല. എതൽറെഡ് നടപ്പിൽ വരുത്തിയ നിയമങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമസ്, ഇൗസ് റെർ എന്നീ വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ ഓരോ വ്യാപാരിയും പത്തു റാത്തൽ കുരുമുളക് രാജഭാഗമായി നൽകണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരു റാത്തൽ കുരുമുളകിന് അവിടെ ശരാശരി ഒരു ഷില്ലിംഗ് ആയിരുന്നു വില. അക്കാലത്തെ വിലനിലവാരം പരിഗണിച്ചാൽ ഇത് വലിയ വിലതന്നെ. കുരുമുളക് കച്ചവടത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിരുന്നവർ 1345-ൽ ഒന്നിച്ചു ഒരു പ്രത്യേക വ്യാപാരസമൂഹം—ഗിൽഡ്—രൂപീകരിച്ചു. കച്ചവടക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രമുഖരായി വർത്തിച്ചിരുന്നത് ഈ വണിക്കുകളായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രത്യേക വ്യാപാരസംഘത്തിൽ അംഗത്വം നേടുക പ്രയാസമേറിയ കാര്യമായിരുന്നുതാനും. 14-ാം നൂറ്റാണ്ടു ആയപ്പോഴേക്കും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കുരുമുളകിന്റെ വില റാത്തലിന് രണ്ടു ഷില്ലിംഗായി പെരുകി. സ്ഥിതിസമത്വപാദപ്രിയനായിരുന്ന ചില പാതിരിമാർ ഇതിന്റെ പേരിൽ ശബ്ദമുയർത്തിയിട്ടുണ്ട്. കുരുമുളക് സമ്പന്നർ മാത്രമേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ആവലാതി.

പുതിയ സഞ്ചാരപാതകൾ

വെനീസിലെ വ്യാപാരികളാണ്

അറബികളുടെയും യൂറോപ്പിലെ ആവശ്യക്കാരുടെയും ഇടയിൽ വർത്തിച്ചിരുന്ന ഇടനിലക്കച്ചവടക്കാർ. അമിതലാഭേച്ഛയുള്ള അവരുടെ ഹിതാഹിതങ്ങൾക്കനുസരണമായാണ് വ്യാപാരത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികൾ നിണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നത്. സാധാരണയായി സ്വന്തം നാട്ടിലെ സ്വണ്ണവും വെള്ളിയും സമ്പത്തും ഏഷ്യയിലേക്ക് ചോമ്പോപോകുന്നതിൽ അമച്ഛവും ആശങ്കയും പാശ്ചാത്യരിലുണ്ടായി. അറബികളുടെയും വെനീസുകാരുടെയും പിടിയിലമർന്നിരുന്ന കുരുമുളക് കച്ചവടം സ്വതന്ത്രമാക്കേണ്ടത് അടിയന്തിരമായ ആവശ്യമായി പല രാജാക്കന്മാരും കരുതി. ഇതിനുള്ള ഒരേ ഒരു പോംവഴി, കുരുമുളകിന്റെ നാട്ടിലേക്ക് പുതിയ സഞ്ചാരപാതകൾ കണ്ടുപിടിച്ച് സ്വന്തമായി വ്യാപാരം നടത്തുക മാത്രമായിരുന്നു.

1453-ൽ ഓട്ടോമൻ തുർക്കികൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ കൈവശപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ വെനീസിലെ വ്യാപാരികൾക്കാണ് ഏറ്റവും വലിയ ആഘാതമേറിയത്. വെനീസിന്റെ തളർച്ചയും, തകർച്ചയും അന്നു മുതൽ തുടങ്ങി. 1487-ൽ പോർട്ടുഗീസുകാരനായ ബർത്തലോമിയോ ഡയസ് (1450-1500) ആഫ്രിക്കയുടെ തെക്കേ അറ്റമായ ഗുഡ് ഹോപ്പ് മുനമ്പ് താണ്ടി ഒരു പുതിയ കപ്പൽ പാത കണ്ടെത്തിയതോടെ വെനീസിന്റെ പ്രതാപം മുദ്രവയ്ക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പറയാം. ഫിന്നീഷ്യക്കാരായ നാവികന്മാർ ഈജിപ്റ്റിലെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന നീക്കോയുടെ (ബി. സി. 610-594) ഉത്തരവിനു വിധേയരായി ഇതിന് രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപ്, ഈ ധീരസാഹസിക പ്രവർത്തനത്തിൽ—ആഫ്രിക്കയെ ചു

ററിയുള്ള കപ്പൽ സഞ്ചാരത്തിൽ-വിജയിച്ച വിവരം വിസ്തരിക്കത്തക്കതല്ല. എങ്കിലും ഈ കടൽപ്പാത വിസ്മൃതമായി കിടന്നുപോകുകയാണുണ്ടായത്. പോർട്ടുഗലിലെ ഹെൻറി രാജകുമാരന്റെ പ്രേരണക്കും പ്രചോദനത്തിനും വിധേയമായി, ഡയസ് ഈ കടൽപ്പാത നിർവ്വഹിച്ചത് ഇന്ത്യയിലേക്കും അങ്ങിനെ കരുമുളകിന്റെ നാട്ടിലേക്കും വഴികണ്ട് വ്യാപാരം സ്ഥാപിക്കുവാനായിരുന്നു.

ബന്ധപ്പെടുവാൻ പ്രയത്നങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ മുഖ്യമായത് 1487-ൽ പെഡ്രോ ഡി. കോവിൽഹാം നിർവ്വഹിച്ചതാണ്. പോർട്ടുഗലിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ലിസ്ബൺവിട്ട്, ബാ

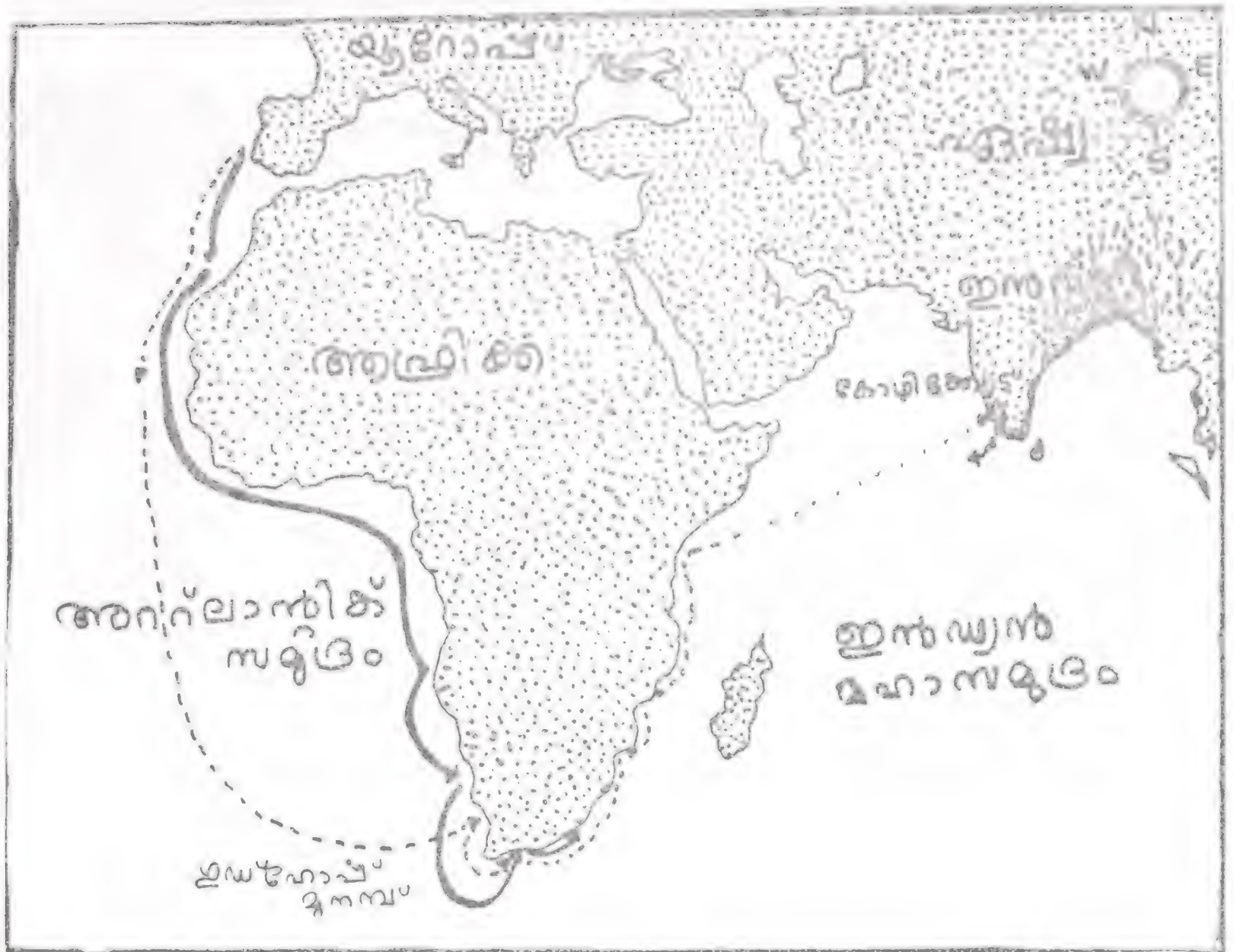
യൂറോപ്പിലെ സുഗന്ധദ്രവ്യ വ്യാപാരികൾ.

നത്തിനും വിധേയമായി, ഡയസ് ഈ കടൽപ്പാത നിർവ്വഹിച്ചത് ഇന്ത്യയിലേക്കും അങ്ങിനെ കരുമുളകിന്റെ നാട്ടിലേക്കും വഴികണ്ട് വ്യാപാരം സ്ഥാപിക്കുവാനായിരുന്നു.

കോവിൽഹാമും ഗാമയും

ധീരസാഹസികരായ നാവികന്മാർ പുതിയ കപ്പൽ പാതകൾ കണ്ടെത്തുവാൻ അരമുറക്കി അരങ്ങത്തു നിന്നിരുന്ന കാലത്തു തന്നെ, കരയിലുടേയും കരുമുളകിന്റെ നാട്ടുമായി

ർസിലോണാ, നേപ്പിൾഡ്, കൈറോ വഴി ഏഡനിലും അവിടെ നിന്ന് അറബിക്കപ്പലിൽ കണ്ണൂരിലും പിന്നെ കോഴിക്കോട്ടും എത്തിയ കോവിൽഹാം, മുബാറിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തത്ര കരുമുളക് കോഴിക്കോട്ടങ്ങാടിയിൽ കാണുകയുണ്ടായി. മടക്കയാത്ര ഗോവയിലൂടെ ഹോർവുസ് വഴി കൈറോവിലേക്കും അവിടെ നിന്ന് ലിസ്ബണിലേക്കും ആയിരുന്നു. യാത്രാവേളയിൽ

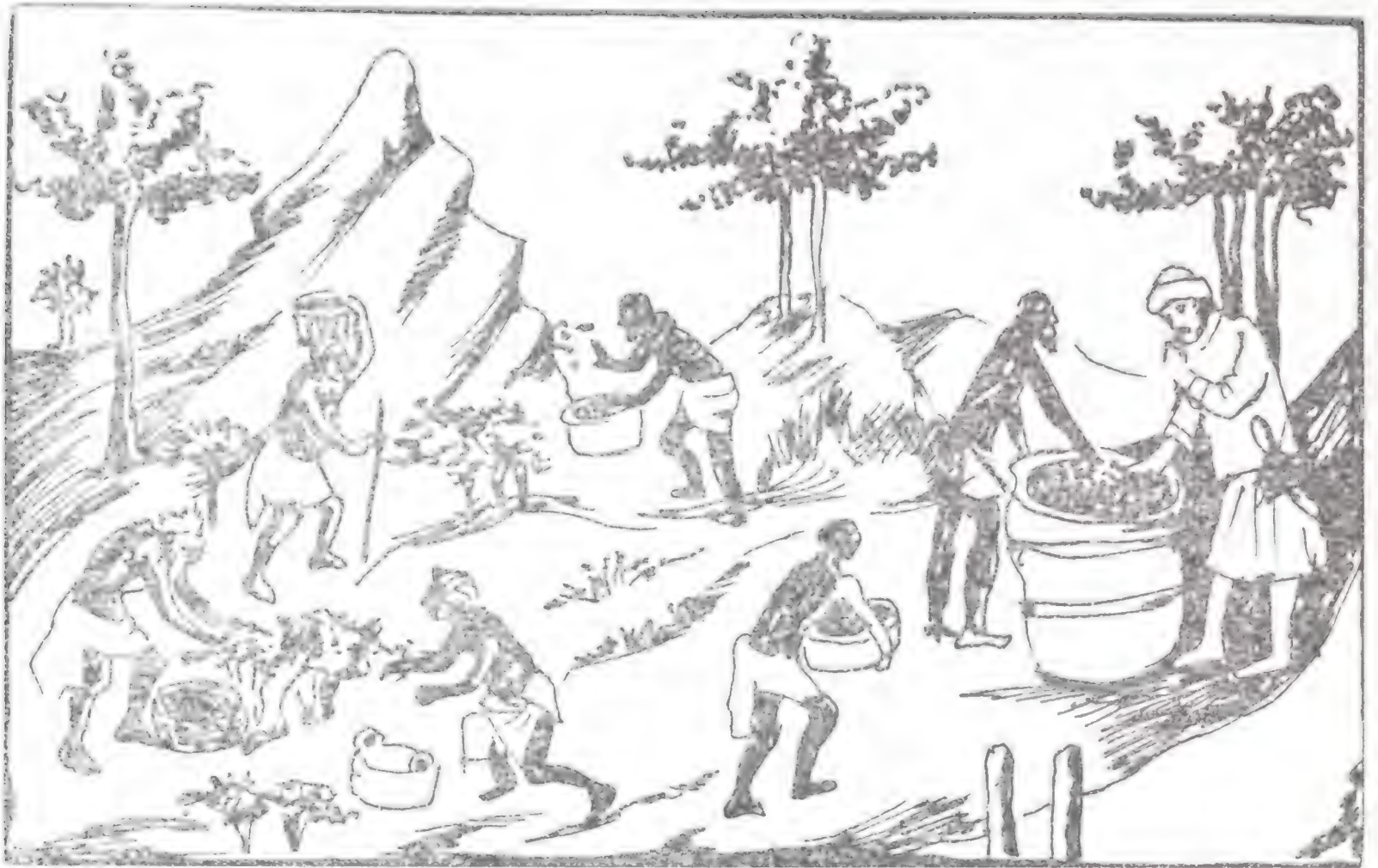
ഡയസ്സിനേയും ഗാമയുടേയും സഞ്ചാരമാർഗ്ഗം.

കാണാൻ കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദമായ വിവരണം ഭരണാധികാരിക്ക് സമർപ്പിച്ചു. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ഭാവനയെ വളരെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാൻ കോപിൽഹാമിനു സാ

ധിച്ചു. നിർബന്ധ ബുദ്ധിയോടും നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടും കൂടി ധീരസാഹസിക സഞ്ചാരത്തിൽ ഏറ്റെടുത്ത് കാര്യവിജയം നേടിയ വാസ്കോഡിഗാമയുടെ കപ്പൽയാത്ര ഏഷ്യയുടെ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ ചരിത്രത്തിലെ മുഖ്യസംഭവങ്ങളിലൊന്നായി പിൻക്കാലത്തു് പരിണമിക്കുകയുണ്ടായി. 1497-ൽ മൂന്നു കപ്പലുകളോടുകൂടി ലിസ്ബണിൽനിന്നു് യാത്രാരംഭിച്ച ഗാമ ഗുഡ്ഹോപ്പ് മുന്നമ്പം പിന്നീടു് സാൻസിബാറിലും, പിന്നെ മാലിൻസിയും വിട്ടു് ഇരുപത്തിമൂന്നു് ദിവസം കാലവഷക്കാരറ്റു പിടിച്ചു് അറബിക്കടൽ താണ്ടി, 1498 മെയ് 20-ാം തീയതി മലബാറിലെ കാപ്പാടു് കടപ്പുറത്തു ചെന്നിറങ്ങി. സാമ്രാജ്യ പ്രതിഷ്ഠാപനത്തിനു് നാവികശക്തി താങ്ങാ

ജനോപയിലെ കാരാഗൃഹത്തിൽവെച്ചു് മാർക്കോപോളോയുടെ സ്മരണകൾക്കു് രൂപം നൽകുന്നു.

കേരളത്തിലെ കരുമുളക് വിളവെടുപ്പ്-മാർക്കോപോളോയുടെ ഭാവനയിൽ

യിത്തീരുമെന്ന് തെളിയിച്ച ലോക പരിത്രത്തിലെ സംഭവപരമ്പരകളുടെ പ്രാരംഭം ഈ സംഭവത്തിലാണ് നാം കാണുന്നത്. ഇതിന് അരങ്ങൊരുക്കിയത് കേരളക്കരയിലെ ഒരു കരുനൂപെടിയിൽ കാഴ്ചയ്ക്കുന്ന തിരിയിൽ വളരുന്ന കരുമുളക് മണികളാണെന്ന സത്യം വിസ്തയാവണം തന്നെ!

കരുമുളക് തേടി അമേരിക്കയിൽ

വാസ്കോഡിഗാമ സ്വീകരിച്ച സഞ്ചാരപഥത്തെ ലാഭകരമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയത് പെഡ്രോ അൽവാരിസ് കബ്രാൽ (1467-1520) ആയിരുന്നു പറയാം. ഏ. ഡി. 1497-മാണ്ട് മാർച്ച് മാസം 9-ാം തീയതി പതിമൂന്ന് കപ്പലുകളുള്ള ഒരു വൃഹവും, അതിൽ 1200 പട്ടാളക്കാരടക്കം 1500 പേരോടും കൂടി ലിസ്ബൺ വിട്ടു. യാത്രാരംഭത്തിൽ ലക്ഷ്യം കേരളക്കരയായിരുന്നെങ്കിലും ഏതോ അജ്ഞാതമായ കാരണത്താൽ

കബ്രാൽ നേരെ പടിഞ്ഞാറേക്കാണു് സഞ്ചരിച്ചത്. ബ്രസീലിന്റെ തീരം കണ്ടെത്തി, ആ പ്രദേശങ്ങളെ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ പ്രദേശമായി പ്രഖ്യാപിച്ച വിവരം എമ്മാനുവൽ രാജാവിനെ അറിയിക്കുവാൻ ഒരു കപ്പൽ ലിസ്ബണിലേക്ക് മടക്കിയ ശേഷം, ഗുഡ് ഹോപ്പ് മുതൽ ചാരി ഇൻഡ്യയിലേക്ക് സഞ്ചരിച്ച് മലബാർ തീരത്തെത്തി കോഴിക്കോടും, കണ്ണൂരും, കൊച്ചിയിലും കച്ചവട കേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. കപ്പലുകളിൽ വേണ്ടുവോളം വിഭവങ്ങൾ സംഭരിച്ച് 1501-ൽ പോർച്ചുഗലിലേക്ക് മടങ്ങി. സ്വന്തം സംഘത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു നാവികനെയാണ് ബ്രസീൽ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെതായി ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് കബ്രാൽ നിയോഗിച്ചിരുന്നത്. അമേരിഗോവെസ് പൂക്കി (1451-1512) എന്ന ഈ നാവികനോടുള്ള ആദരവും കടപ്പാടും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ അക്കാലത്തെ ഒരു രൂപം നിർമ്മാതാവായിരുന്ന ജർമ്മൻ

കാരനാണ് ഈ ഭൂമേഖലയ്ക്ക് ‘‘അമേരിക്ക’’ എന്ന നാമം നിർദ്ദേശിച്ചതും നിർണ്ണയിച്ചതും. പിൽക്കാലത്ത് ഈ ഭൂഖണ്ഡങ്ങൾക്ക് ‘‘അമേരിക്ക’’ എന്ന പേർ പൊതുവെ അംഗീകൃതമായി പതിയുകയും ചെയ്തു. വാസ്കോഡി ഗാമ, ഡോം ഫ്രാൻസിസ്കോ, ഡി അൽമിഡ് (ഇദ്ദേഹം കൊച്ചി, കണ്ണൂർ, കൊല്ലം പ്രദേശങ്ങളുടെ വൈസ്രോയിയായിരുന്നു). അൽഫോൺസോഡി ആൽബു കർക്ക് തുടങ്ങിയവരുടെ സേവനത്താൽ പോർച്ചുഗീസുകാർക്ക് പൗരസ്ത്യ നാടുകളിലെ പ്രത്യേകിച്ച ഇന്ത്യ, സിലോൺ, സുമാത്ര, ജാവ എന്നിവടങ്ങളിലെ കച്ചവടത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ പ്രാബല്യം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

വാസ്കോഡിഗാമ

ഗാമയുടെയും കബ്രാൾന്റെയും വിജയകരമായ യാത്രയോടുകൂടി പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വ്യാപാരം വളരെയേറെ വികസിച്ചു. നൂററണ്ടുകളായി ചെന്നീസിലെ വ്യാപാരികൾ കയ്യട

ക്കി വെച്ചിരുന്ന കുത്തക വ്യാപാരത്തിന് തിശ്ശീല വീണു. ഇതോടെ വ്യാപാര രംഗം ചെന്നീസിൽ നിന്നും ലിസ്ബണിലേക്ക് മാറി. അക്കാലത്ത് പ്രതിവർഷം 15 ലക്ഷം

റാത്തൽ കുരുമുളക് യൂറോപ്പിലെ വ്യാപാരികൾക്കു നൽകിയിരുന്നത് ജെനോവയിലെ കുത്തകക്കാരായിരുന്നു.

ക്രമേണ ഗുഡ് ഹോപ്പ് മുനമ്പ് ചുറ്റിയുള്ള വളഞ്ഞ വഴി ഉപേക്ഷിച്ച് അലക്സാഡ്രിയ വഴി കരമാഗ്നം വന്ന് അറേബ്യൻ കടൽ കടന്ന് മലബാർ തീരവുമായുള്ള വ്യാപാരബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ അനാവശ്യ ചെലവുകൾ ഒഴിവാക്കാൻ സാധിച്ചതു മൂലം കുരുമുളകിന്റെ വില കുറയുകയും ഉപഭോഗം

വർഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു പോർട്ടുഗലിന്റെ വളർച്ചയിൽ മറ്റു പല യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളും അസു ധാലുള്ളായി. ഡച്ചുകാർ പോർട്ടു ഗീസുകാരനായി സഹകരിച്ച് കുരു മുളക് വ്യാപാരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതും ഇക്കാലത്താണ്.

ഇംഗ്ലീഷുകാർ രംഗത്തു വരുന്നു.

കുരുമുളകിനും മറ്റും അമിതമായി പ്രിയം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ മറ്റു യൂറോ പ്യൻ രാജ്യക്കാരും ആ കച്ചവടത്തിൽ

പ്രവേശിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വന്നു. പൗ രസ്ത്യ രാജ്യങ്ങളുമായി വ്യാപാര ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി 1600-മാണ്ടു ബ്രിട്ടീഷു ഇംഗ്ലീഷ് ഹാൻഡി കമ്പനി സ്ഥാപിതമായി. അക്കാലത്തു കുരുമുളക് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യനാ ടുകളുടെ നിരന്ത്രണം പോർട്ടുഗീസുകാർ കയ്യടക്കി വെച്ചിരുന്നു. ക്രമേണ തെക്കു കിഴക്കേ ഏഷ്യയിൽ ഡച്ചുകാർ പിടി മുറുക്കി. വ്യാപാര ചരക്കുകൾ കൈ വിട്ടുപോകാതിരിക്കാനായി പല പ്രദേശങ്ങളിലെയും കൃഷികൾ മനുപുരും വെട്ടിനശിപ്പിച്ചു. നാട്ടുകാരെ പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയരാക്കി.

പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടു കൂടി ഡച്ചുകാർ കൂടുതൽ ശക്തി ആർജ്ജിക്കുകയും മലബാർ തീരത്തു നിന്നും പോർട്ടുഗീസുകാരെ തുരത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇതു് അ

1600-ഇംഗ്ലീഷ് ഇൻഡ്യാ കമ്പനി ലണ്ടനിൽ രൂപമെടുത്തു

ധികനാൾ നീണ്ടു നിന്നില്ല. പല പ്രദേശങ്ങളിലും ഫ്രഞ്ചുകാർ നശിപ്പിച്ചു കയറി. കരുമുളക് വ്യാപാരത്തിന്റെ കത്തുക താത്ക്കാലികമായിട്ടാണെങ്കിലും ഫ്രഞ്ചുകാർ കൈക്കലാക്കി.

1796 -മാണ്ടോടു കൂടി പൗരസ്ത്യ പ്രദേശത്തെ മിക്ക ഡച്ച് താവളങ്ങളും ബ്രിട്ടീഷുകാർ കൈവശപ്പെടുത്തി. അവസാനം രണ്ടു കൂട്ടരും രമ്യതയിലെത്തി, സമരം അവസാനിപ്പിച്ചു. അതനുസരിച്ചു ഇൻഡ്യയും, സിലോണും, മലയയും ബ്രിട്ടീഷുകാർക്ക് ലഭിച്ചു. നോമ്പതു വർഷത്തെ കരുമുളക് വ്യാപാരത്തിലൂടെ ഇംഗ്ലണ്ട് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സമ്പന്ന രാജ്യമായി മാറി. ലണ്ടൻ നഗരം കരുമുളക് വ്യാപാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി മാറി.

കരുമുളക് തേടി വന്നവർ പല ഭൂപ്രദേശങ്ങളിലും രാഷ്ട്രീയധികാരം പിടിച്ചു പറ്റി. കോളോണിയൽ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ തുടക്കം തന്നെ ഇങ്ങനെയാണ്.

യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ കരുമുളക് വ്യാപാരത്തിലൂടെ കടന്നു കൂടുന്ന പണം അമേരിക്കയിലെ ധനവാന്മാരെയും ഈ രംഗത്തേക്കാകർഷിച്ചു. ആധുനിക സജ്ജീകരണങ്ങളോടുകൂടി പതിനെട്ടാം ശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അമേരിക്കയും മലഞ്ചരക്ക് വിപണിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ദക്ഷിണ പൂർവ്വേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. വേഗതയേറിയ കപ്പലുകളും പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച നാവികരും ധാരാളം പണവും കൈമുതലായുണ്ടായിരുന്ന അവർ സുമാത്രയിൽ നിന്നും കരുമുളക് വാങ്ങി, അമേരിക്കൻ തുറമുഖങ്ങളായ ബോസ്റ്റണിലും സാലേമിലും എത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവിടെ നിന്നും അവ കച്ചവടക്കാർ വഴി അമേരിക്കയിലെ മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലേക്കും യൂറോപ്പിലേക്കും അയച്ചിരുന്നു. സ്വകാര്യ വ്യക്തികൾ വഴിയായി നടത്തിയ ഈ വ്യാപാരം ബോസ്റ്റണിലും സാലേമിലും അനേകം കോടീശ്വരന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചു.

സുമാത്രയിലെ കരുമുളക് ഉല്പാദനം നാൾക്കു നാൾ വർദ്ധിച്ചു വന്നു. അന്നു കൂലമായ കാലാവസ്ഥയും വളക്കൂറുള്ള വനമണ്ണും മൂലം ഇൻഡോനേഷ്യൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങൾ കരുമുളക് ഉല്പാദനത്തിൽ മറ്റൊരാൾ രാജ്യങ്ങളെയും പിന്നിലാക്കി.

കരുമുളക് ഉല്പാദനത്തിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം ഇന്ത്യക്കായിരുന്നു. ഇൻഡ്യൻ കരുമുളകിന്റെ 97 ശതമാനവും കേരളത്തിലായിരുന്നു ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നത്. കേരളത്തിലെ കരുമുളക് കൃഷിയിൽ പല പ്രശ്നങ്ങളും ഇക്കാലത്തു് ഉണ്ടായി. കൃഷി വികസനത്തിനായി പുതിയ സ്ഥലങ്ങൾ കിട്ടാതായി. കരുമുളക് കൃഷി കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്ന വയനാട്, കോട്ടയം (കണ്ണൂർ ജില്ല), പാല തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലെ തോട്ടങ്ങൾ റോഗം ബാധിച്ചതിനെ തുടർന്ന് നശിച്ചു തുടങ്ങി. കരുമുളക് കൃഷി പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിനുള്ള കാര്യമായ ശ്രമങ്ങളൊന്നും ഇക്കാലത്തു് നടന്നതായി അറിവില്ല.

ലോക മഹായുദ്ധവും കരുമുളകും

ആധുനിക കരുമുളക് വ്യാപാരത്തിന്റെ ചരിത്രം തുടങ്ങുന്നത് രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭത്തോടു കൂടിയാണ്. അതിനുമുമ്പ് കരുമുളക് വ്യാപാരം ഇന്തോനേഷ്യയിലാണ് കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നത്. ഇൻഡോനേഷ്യയിലെ സുമാത്ര

ദീപ് മാത്രം പ്രതിവർഷം 50,000 ടൺ കുരുമുളക് ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാലങ്ങളിൽ അന്താരാഷ്ട്ര ഉപഭോഗ നിലവാരം വെറും 35,000 ടണ്ണു ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഈ നിലവാരം വളരെനാൾ തുടർന്നു പോയി. ഇപ്പോഴും, അമേരിക്കയുമായുള്ള ഇൻഡോനേഷ്യയുടെ വ്യാപാര കൈമാറ്റം സുഗമമായി നടന്നു വന്നു. കുരുമുളകിന്റെ വിലയിൽ കാര്യമായ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളൊന്നും ഇക്കാലത്ത് ഉണ്ടായില്ല. റാത്തലിന് 3 സെന്റ് ആയിരുന്നു ശരാശരി വില. അതായത് ഇന്നത്തെ നാണയവിനിമയ നിരക്കനുസരിച്ച് ടണ്ണിന് 600 രൂപ.

ഇൻഡ്യൻ കുരുമുളകിന് അക്കാലത്ത് കാര്യമായ വാണിജ്യ പ്രാധാന്യമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രതിവർഷം 10,000 ടൺ കുരുമുളക് ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്ന ഇൻഡ്യക്ക് ആഭ്യന്തര ഉപഭോഗത്തിന് ശേഷം 3000 ടണ്ണു കയറ്റുമതി ചെയ്യാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധം, നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന വ്യവസ്ഥിതിയെ പാടെ തകിടം മറിച്ചു. ജപ്പാൻ ഇന്തോനേഷ്യയെ കീഴടക്കി കൂടുതൽ ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ഉള്ള വ്യഗ്രതയിൽ കുരുമുളക് തോട്ടങ്ങൾ വെട്ടി നശിപ്പിച്ച് നെല്ല് കൃഷി ചെയ്തു. അങ്ങനെ കുരുമുളക് വ്യാപാരത്തിൽ സുമാട്രാ ദ്വീപുകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ആധിപത്യം തകർന്നുവീണു. പാശ്ചാത്യ ശക്തികൾക്ക് ഇൻഡ്യയെ ആശ്രയിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റു പോംവഴികളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇൻഡ്യൻ കുരുമുളകിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതൊരന്വേഷണത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു.

1945 മുതൽ 1955 വരെ

സുമാട്രയുടെ പതനം ഇൻഡ്യയെ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കുരുമുളകുല്പാദക രാജ്യമായി മാറ്റി ഒരു രാത്രി കൊണ്ട് അതങ്ങു സംഭവിച്ചു. കൊച്ചി നഗരം കുരുമുളക് വ്യാപാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി തീർന്നു. കുരുമുളകു വില കത്തനെ ഉയർന്നു. ആ വശ്യം കൂടുതലും ഉല്പാദനം കമ്മിയായിരുന്നു. 1949-50-ൽ കുരുമുളക് വില അതിന്റെ ഉച്ചകോടിയിലെത്തി. ന്യൂയോർക്കിൽ അക്കാലത്തു് ഒരു റാത്തൽ കുരുമുളകിന് 1.75 ഡോളർ ആയിരുന്നു വില. ഇന്ന് വരെ തിരഞ്ഞു കറിക്കാത്ത ലോക റിക്കാർഡാണിതു്.

അവസരത്തിനൊത്തു് ഉയരാൻ കേരളത്തിലെ കഷ്കരം ശ്രമിച്ചു. കുരുമുളകുല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് തീവ്രമായ ശ്രമങ്ങൾ അവിർ നടത്തി. എന്നാൽ ഇന്നത്തേതുപോലെ സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും കാര്യമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങളൊന്നും അക്കാലത്ത് ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഏകദേശം 5 കൊല്ലംകൊണ്ട് അതായത് 1950-ൽ കുരുമുളക് ഉല്പാദനം 13,000 ടണ്ണിൽ നിന്നും 17,000 ടണ്ണായി ഉയർന്നു. 1955-ൽ ഉല്പാദനം 24,000 ടണ്ണിൽ എത്തി.

ഇക്കാലയളവിൽ മലേഷ്യയിലും ഇന്തോനേഷ്യയിലും പല മാറ്റങ്ങളും സംഭവിച്ചു. മലേഷ്യയിലെ സാരവാക്കിൽ കുരുമുളക് ചെറിയ തോതിൽ കൃഷിചെയ്തു വന്നിരുന്നു. കുരുമുളക് വ്യാപാരത്തിലൂടെ ഇന്ത്യ വാരികൂട്ടുന്ന വിദേശ്യനാണ്യം സാരവാക്കിലും പ്രതികരണം സൃഷ്ടിച്ചു. അതേ തുടർന്ന് തീവ്രമായ വികസനശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. സാരവാക്കിലെ കാലാ

വസ്ഥയും കരുമുകു കൃഷിക്ക് അനു
കൂലമായിരുന്നു.

ഇതിന്റെ ഫലമായി പ്രതിവർഷം
6000 ടൺ കരുമുകു ഉല്പാദിപ്പിച്ചി
രുന്ന സാരവാക്കിൽ 1955 ആയപ്പോ
ഴേക്കും ഉല്പാദനം 17,000 ടണ്ണായി
ഉയർന്നു.

നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട കരുമുകു തോട്ട
ങ്ങൾ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിന്
ഇന്തോനേഷ്യയും അക്കാലങ്ങളിൽ ശ്ര
മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 1955-ൽ ഇന്തോ
നേഷ്യയുടെ ഉല്പാദനം 20,000 ടണ്ണിൽ
എത്തി.

വരങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ട് അവർ ബ്രസീ
ലിൽ കരുമുകു കൃഷി ആരംഭിച്ചു.
പരീക്ഷണം വിജയകരമായിരുന്നു.
വളക്കൂറുള്ള വനമണ്ണ് കേരളത്തിലേ
തിനോടു സാദൃശ്യമുള്ള കാലാവസ്ഥ
യും ജപ്പാൻകാരുടെ കഠിനാധ്വാനവും
ഒത്തുപേർപ്പോൾ ബ്രസീൽ ഒരു കരു
മുകുല്പാദക രാജ്യമായി വാണിജ്യരം
ഗത്തു ഉന്നതമായ സ്ഥാനം പിടിച്ചു
പറ്റി.

വിലയിടിവ്

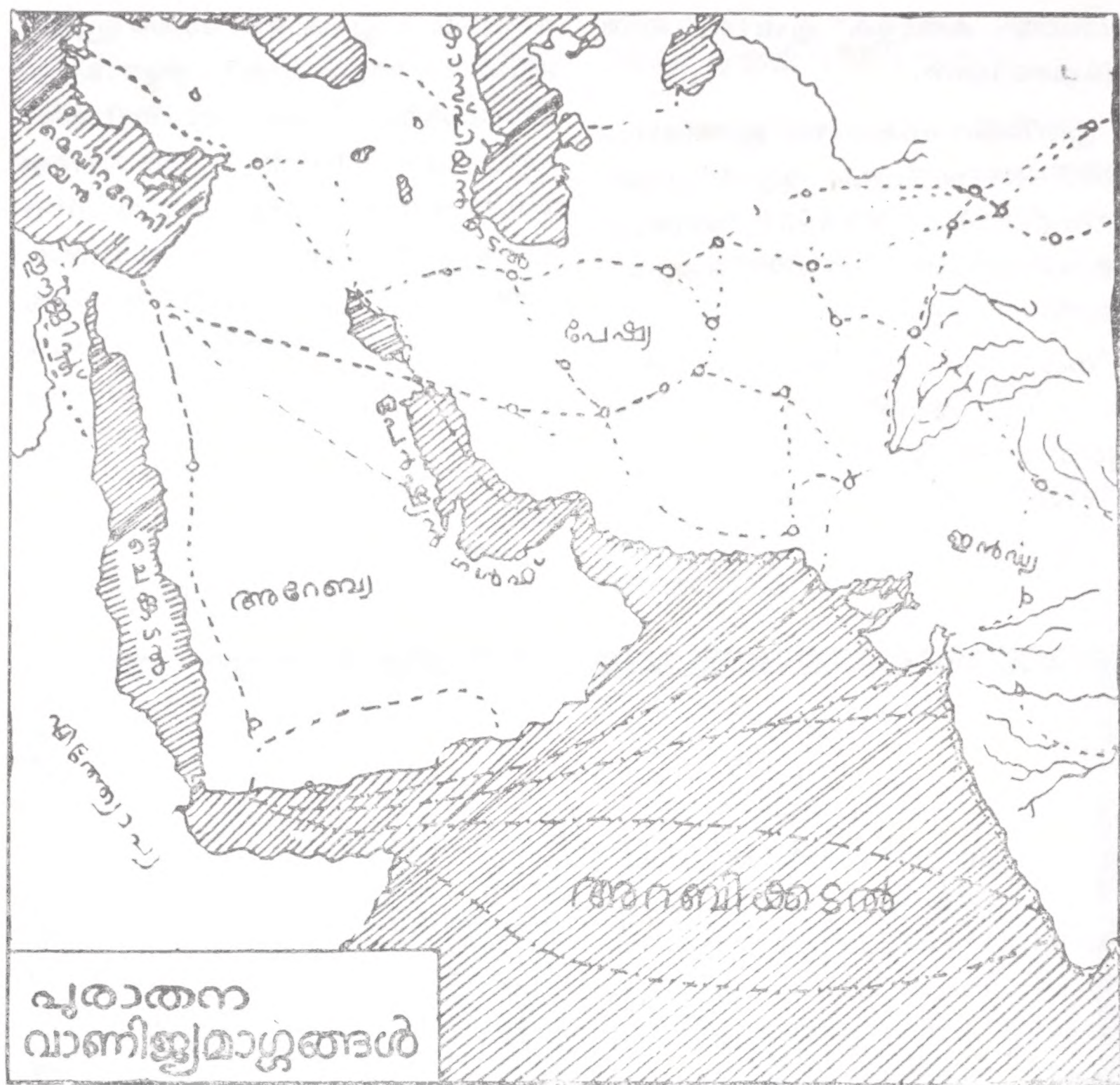
കരുമുകു കയറ്റുമതിയെ സംബ
ന്ധിച്ചിടത്തോളം യുദ്ധാനന്തര കാല

ഈസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് ദ്വീപസമൂഹം കരുമുകു വ്യാപാരത്തിലെ മറ്റൊരു കേന്ദ്രം.

മറ്റൊരു സാഹസിക സംരംഭം കൂ
ടി ഇക്കാലത്തു നടന്നു. യുദ്ധാനന്തരം
പരിശ്രമശാലികളായ കുറെ ജപ്പാൻ
കാർ ബ്രസീലിൽ കടിയേറിപ്പാത്ത
ഇന്തോനേഷ്യയിൽനിന്നും കരുമുകു
കൃഷിയെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിയ വി

ഘട്ടം തികച്ചു നിരാശാജനകമായി
രുന്നു. സുഗന്ധവസ്തുക്കളുടെ രാജാവായ
പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കരുമുകു
കിന്റ യൂറോപ്പിൽ ആ സ്ഥാനം നില
നിറുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. യുദ്ധം മൂലം
തകർന്നിരുന്ന സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി

യിൽ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾപോലും ദുർലഭമായിരുന്നപ്പോൾ സുഖഭോഗ വസ്തുവായി പരിഗണിച്ചിരുന്ന കുരുമുളകിന് അതിന്റെ ഉന്നതമായ സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെട്ടു. യൂറോപ്പിലെ ആവശ്യം കുറഞ്ഞു. വിലയും താണു വന്നു. യുദ്ധാനന്തരലോകത്തിൽ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾക്കായിരുന്നു മുൻഗണന. കുരുമുളകിന്റെ ഉയർന്ന വിലമൂലം അത്യാവശ്യ വസ്തുക്കളുടെ പട്ടികയിൽനിന്നും അത് പുറംതള്ളപ്പെട്ടു. ഇതോടൊപ്പം കയറ്റുമതിയും കുറഞ്ഞുവന്നു. താല്ക്കാലികമായുണ്ടായ ഈ തകച്ചയുടെ കാരണങ്ങൾ പലതാണ്.

□ കുരുമുളക് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ അതിന്റെ ആഭ്യന്തര ഉപഭോഗം വളരെ കുറവായിരുന്നു. ഇതൊരു കയറ്റുമതിചരക്കായി മാത്രം പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കുരുമുളകിന്റെ ഏരിവം സൗരഭ്യവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന യൂറോപ്പിലെ ഏതാനും രാജ്യങ്ങളെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചാണ് വ്യാപാരം നിലനിന്നിരുന്നത്. ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനിലയാകട്ടെ ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ആഘാതത്തിൽ തകർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

□ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ തുടക്കം മുതലേ കുരുമുളക് പണക്കാരുടെ

ത്ത് മാത്രമായ സുഗന്ധവസ്തുവായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. താങ്ങാനാവാത്ത വില മൂലം സാധാരണക്കാർക്ക് ഇത് അപ്രാപ്യമായിരുന്നു. സാധാരണക്കാരുടെ ഇടയിൽ കുരുമുളകിന് പ്രിയം കറഞ്ഞുവന്നു.

ഇക്കാരണങ്ങളാൽ 1950-നും 55-നും ഇടക്ക് വില നിലവാരത്തിൽ വലിയ പതനം തന്നെയുണ്ടായി. എങ്കിലും കയറ്റുമതി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, അതുപോലെതന്നെ ഉല്പാദനവും. ക്രമേണ വിലയിലും ഏതാണ്ടൊരു സ്ഥിരത അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇക്കാലത്ത് ഇന്ത്യയിലെയും, ഇന്തോനേഷ്യയിലെയും, മലേഷ്യയിലെയും ഉല്പാദനം ഏകദേശം തുല്യമായിരുന്നു.

1955 മുതൽ 1975 വരെ

ക്രമാനുഗതമായ വളർച്ചയുടെ കാലമായിരുന്നു അത്. 1965-ഓട്ടുകൂടി വളർച്ചയുടെ ആക്കം കൂടി. കുരുമുളകിന്റെ ആവശ്യം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായിരുന്നു. അമേരിക്കയുടെയും ജർമ്മനിയുടെയും ഇറക്കുമതി വർദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്ത്

ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഉപഭോഗത്തിൽ കാര്യമായ വർദ്ധന ഉണ്ടായില്ല.

വ്യാപാരരംഗത്തെ ഒരു പുതിയ സംഭവവികാസം റഷ്യയുടെയും മറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെയും രംഗപ്രവേശനമായിരുന്നു. യുദ്ധാനന്തര കാലഘട്ടത്തിൽ നാമമാത്രമായിരുന്ന ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ ഉപഭോഗം 1965-ഓട്ടുകൂടി വർദ്ധിച്ചു. അടുത്ത പത്തുകൊല്ലം കൊണ്ട് 25,000 ടൺ മുതൽ 30,000 ടൺവരെ കുരുമുളക് ഈ രാജ്യങ്ങൾ വാങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഉപഭോഗ നിരക്ക് വർദ്ധിച്ചതിനനുസരിച്ച് ഉല്പാദനം ഉയർന്നില്ല.

ഇക്കാലമെല്ലാം ആഫ്രോ ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ കുരുമുളകിന്റെ ഉപഭോഗം വളരെ കുറവായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അടുത്തകാലത്തു ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ ആഭ്യന്തര ആവശ്യം വർദ്ധിച്ചു. ജപ്പാൻ ദക്ഷിണ പൂർവ്വേഷ്യൻ കമ്പോളങ്ങളിൽ നിന്നും വൻതോതിൽ കുരുമുളക് വാങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഇതോടുകൂടി ഉപഭോഗം മുമ്പത്തേക്കാൾ വർദ്ധിച്ചു. ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം വിലയിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തിത്തുടങ്ങി. □

